

[Palle Simonsen]

derne for at nå frem til en forbedret konkurrenceevne.

De to hovedmål for os er altså at få gennemført de besparelser, som er nødvendige for at få orden i statens finanser, og dernæst få dem gennemført i et sådant omfang, at konkurrenceevnen kan forbedres for den private sektor.

Dernæst at få skabt den nødvendige optimisme for den private sektor. For efter vor opfattelse er mange af de problemer, vi står med, i høj grad af psykologisk karakter. Hvem vil egentlig investere i flere arbejdspladser, når man hele tiden har indtryk af, at regeringen vil komme med nye forslag, f.eks. obligatorisk overskudsdeling, for at ødelægge forholdene i erhvervslivet? Hvem vil tjene mere, hvis man hele tiden lever med risikoen for, at rentefradragsretten for parcelhusejerne bliver fjernet eller der i øvrigt bliver tale om en forøgelse af det almindelige skattetryk? Hvem vil foretage sig noget under disse konditioner?

Det, som virksomhederne har brug for, det, som befolkningen har brug for, er et klart budskab fra en regering om, at det nu drejer sig om at give mulighed for at tjene penge og sætte investeringer og dermed produktion i gang, at få den onde cirkel, som jeg før påviste regeringen kører i, ændret til den gode cirkel. Men det kræver naturligvis også, at man har en anden holdning end den, regeringen repræsenterer.

Jeg hæftede mig ved, at finansministeren til slut sagde, at de, der stillede forespørgslen, nu havde chancen for at tage et medansvar for en realistisk økonomisk politik, og finansministeren sagde videre, at han håbede, at disse partier nu også ville vise mod og ansvarsfølelse.

Dertil vil jeg sige til finansministeren og til regeringen som helhed, at vi naturligvis er parat til at tage et medansvar for en økonomisk politik, som vi føler kan virke, og det skal ikke skorte på mod til at gennemføre en sådan økonomisk politik.

Men jeg må føje til, for at der ikke skal være nogen misforståelser, at vi ikke tror på, at dette samfunds problemer kan løses ved en kommaretning i den politik, som regeringen lægger til rette, stadig væk bakket op – tilsyneladende også efter den dagsorden, der nu er blevet foreslået af hr. Camre – af de tre hidtidige forligspartier. Denne kommaret-

ning løser ikke vore problemer. Det er et kursskifte, der skal til. Det er en ændret holdning, der skal til, som giver befolkningen og virksomhederne tro på, at det kan betale sig at gøre en indsats i dette samfund.

Askjær Jørgensen (FP):

Hr. Camre står frejdigt heroppe og postulerer, at socialdemokratiet vil sikre velfærdssamfundets beståen. Samtidig indrømmer hr. Camre, at renten af udlandsgælden i indeværende år er 12,7 mia kr., og det er i valutaudgift.

Jeg vil gerne spørge hr. Camre, hvordan det gavner vores velfærdssamfund, at socialdemokratiet har skabt os den situation, at vi skal bruge 12–14 mia kr. til renteutgift af vores gæld. Hvilken velfærd bringer det os, hr. Camre? Bringere det velfærd til den kommende generation måske, hr. Camre?

Så har vi en finansminister, der frejdigt står heroppe og taler om de økonomiske sammenhænge, som om finansministeren vidste helt præcis, hvordan det hele skal styres, og samtidig har vi en finansminister, der er ansvarlig for en finanslov, som er faldet 100 pct. fra hinanden. Det finanslovsforslag, som er fremsat og vedtaget, viser sammenlignet med udviklingen, at finansministeren ikke aner noget som helst om de økonomiske sammenhænge i dette samfund og i den vestlige verden i det hele taget.

Regeringen Anker Jørgensen har rekord i tilbageskridt. Det er en tilbageskridtsregering, der styrer Danmark i øjeblikket. Det kan Danmark ikke være tjent med. Men da socialdemokratiet og den socialdemokratiske regering ikke aner, hvad man skal stille op for at standse tilbageskridtene på alle områder i vort samfund, ville det bedste være, at vi snarest får en ny regering.

Jeg kan se, at statsministeren allerede er på vej ud af folketingssalen, og jeg skal derfor opfordre statsministeren, inden han går, til f.eks. at udskrive valg eller overlade styret af Danmark til andre. Det er urimeligt, hvis Danmark skal udsættes for flere tilbageskridt som følge af fortsat socialdemokratisk styre.

Hvilken økonomisk politik bør en ny regering så følge? Det skal jeg gerne forklare, og jeg opfordrer venstre og de konservative til at slutte op bag fremskridtspolitikken, så vi atter kan få fremgang i Danmark.